

**nr. 34 177 van 16 november 2009
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 september 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 augustus 2009 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 18 augustus 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2009, en de beschikking van 28 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt verdaagd naar 9 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt op 10 februari 2009 België binnen.

Er wordt hem dezelfde dag een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.

Verzoeker dient op 17 februari 2009 een asielaanvraag in.

Uit een vergelijking van de vingerafdrukken (Hit Eurodac) blijkt dat verzoekers vingerafdrukken reeds werden genomen op 29 november 2008 te Mytilini, Griekenland.

Op 14 april 2009 vraagt België aan Griekenland de overname van verzoeker.

Griekenland reageert niet en op 13 juli 2009 delen de Belgische autoriteiten aan Griekenland mee dat er in overeenstemming met de artikelen 18, §1 en 18, §7 van de Europese Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielaanvraag dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening 343/2003/EG) sprake is van een stilzwijgende instemming. Aan Griekenland wordt gevraagd om de transfermodaliteiten mee te delen.

Op 18 augustus 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater). Dit is de bestreden beslissing.

"In uitvoering van artikel 71/3, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 11 december 1996 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt het verblijf in het Rijk geweigerd aan de persoon die verklaart te heten M. N. S.

geboren te (...), op (in) 31.01.1976 van nationaliteit te Zijn : Afghanistan die een asielaanvraag ingediend heeft.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Betrokkene werd op 10/02/2009 onderschept op de Nationale Luchthaven van Zaventem komende van de vlucht OA 147 komende van Athene.

Betrokkene was in het bezit van een vals Japans paspoort nr TF8050513 afgegeven op 18/09/2000 met valse immigratiestempels van Korea, Italië en Frankrijk en geldig tot 18/09/2010 op naam van Yamaguchi Kaori, °15/06/1968, Osaka.

De foto in het paspoort is niet gelijkend met betrokkene. Betrokkene had een kleurenscaan bij van een document van UNHCR van Turkije afgegeven op 12/01/2004 te Ankara.

Betrokkene verklaarde te heten S. M. N. geboren te zijn op 11/11/1983 te (...) en Perzisch en Engels te spreken.

Er wordt een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) aan betrokkene betekend.

Op 17/2/2009 dient betrokkene een asielaanvraag in Brussel.

Betrokkene verklaart in zijn Dublininterview op 03/3/2009 M. N. S. te heten en geboren te zijn in (...) op 31/1/1976.

Betrokkene verklaart ongehuwd te zijn en geen kinderen te hebben.

Betrokkene verklaart Dari te spreken.

Betrokkene verklaart geen familie in België te hebben.

Betrokkene geeft geen specifieke reden waarom zijn asielaanvraag in België dient behandeld te worden: hij verklaart dat hij naar Canada wilde maar dat de smokkelaar hem naar België bracht.

Betrokkene verklaart volgende reisroute: Van Iran via Turkije en Griekenland naar België gekomen per vrachtwagen en boot.

Betrokkene verklaart geen data te kennen en gereisd te hebben zonder documenten.

Betrokkene verklaart opgepakt te zijn in Mytilini en gedurende 1 week vast gehouden te zijn door de politie.

Op de vraag die peilt naar de gezondheidstoestand van betrokkene, antwoordt betrokkene dat hij pijn heeft aan zijn rechterarm als gevolg van mishandelingen.

In het administratief dossier van betrokkene zijn geen medische verslagen aanwezig die de verklaringen van betrokkene kunnen staven. Er zijn bijgevolg geen aanwijzingen dat de door betrokkene aangehaalde pijn hem zou verhinderden om te reizen of dat hij een behandeling dient te

genieten welke hij enkel in België kan verkrijgen.

Vermits betrokkene het grondgebied van de lidstaten via Griekenland binnenkwam werd er op 14/04/2009 een overnameverzoek gericht aan de Griekse autoriteiten geheel volgens de Dublin Verordening. Dit overnameverzoek is nog steeds in behandeling. Hiermee werd de wettelijke termijn om te reageren overschreden en wordt Griekenland geacht in te stemmen met de overname van betrokkene. Griekenland werd op basis van art 18.7 van de verordening hiervan op 13/7/2009 door middel van een Tacit Agreement op de hoogte gebracht. Betrokkene betwist niet dat hij de Schengengrens overschreed via de Griekse buitengrens, feit dat wordt bevestigd door zijn registratie in die lidstaat zoals blijkt uit het Eurodacverslag van 29/11/2008.

Griekenland is een Europese lidstaat die de Conventie van Genève heeft ondertekend, waardoor betrokkene in de mogelijkheid zal gesteld worden om een asielaanvraag in te dienen. De Griekse autoriteiten hebben de richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van de minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten, alsook de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van deze bescherming en de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus ondertussen in hun nationaal recht omgezet. Er is geen gegeven voorhanden waaruit blijkt dat deze omzetting niet correct gebeurd zou zijn (R.v.V., nr. 21.514, 16 01.2009).

Wat betreft de toepassing van de soevereiniteitsclausule van art 3.2 van de Verordening (EG) Nr. 343/2003, kan het volgende worden gesteld. België is volgens art 3.2 van de Verordening (EG) Nr. 343/2003 niet verplicht om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen. Het volgen van betrokkene in diens keuze van het land waar hij asiel wil vragen komt neer op het ontkennen van het objectief dat Europa voor ogen heeft: in de Verordening (EG) Nr. 343/2003 worden de criteria en de mechanismen vastgelegd om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielaanvraag, zodoende dat de vrije keuze van de asielzoeker wordt uitgesloten.

Griekenland is, net als België, gebonden aan de internationale en Europese basisregels met betrekking tot de behandeling van de asielaanvragen. Zoals hoger vermeld heeft Griekenland de richtlijnen in nationale regelgeving omgezet en blijkt uit niets dat deze omzetting niet correct is gebeurd. De asielaanvraag van betrokkene zal behandeld worden volgens de hoge standaarden die voortvloeien uit het Gemeenschapsrecht en die ook gelden in de andere Europese lidstaten (R.v.V., nr. 71.514, 16/01/2009, R.v.V., nr. 26.756, 30/04/2009).

Gelet op al deze elementen, is er derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op grond van art. 3§2 of art. 15 van Verordening (EG) Nr. 343. Bijgevolg is België niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Griekse autoriteiten toekomt, met de toepassing van art. 51 /5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art 18§7 van Verordening (EG) Nr. 343 en moet betrokkene het grondgebied van het Rijk verlaten. Hij dient zich aan te bieden bij de bevoegde Griekse autoriteiten.

Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten. Betrokkene zal teruggeleid worden naar Griekenland"

Op 14 september 2009 wordt verzoeker overgedragen aan Griekenland.

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de

invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit informatie verschaft door verwerende partij ("verslag vertrek") blijkt dat verzoeker werd teruggeleid naar Griekenland op 14 september 2009. De bestreden beslissing werd bijgevolg ten uitvoer gelegd. De vraag rijst naar het nut dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing nog zou kunnen opleveren voor verzoeker. Ter zitting zet de advocaat van verzoeker uiteen dat de dominus litis haar opgedragen heeft te volharden in het ingediende verzoekschrift en dat verzoeker nog steeds een belang heeft bij de gevraagde vernietiging omdat hij dan terug zou kunnen keren naar België. Zij voegt ook toe dat verzoeker kort voor zijn overdracht aan Griekenland aan de dominus litis heeft gevraagd om de procedure verder te zetten.

In het Vreemdelingencontentieux is het een absolute noodzaak om dossiers te actualiseren. Van alle partijen wordt verwacht dat ze hiertoe op een correcte, loyale en ernstige manier hun medewerking verlenen. Het belang moet bestaan op het tijdstip waarop de vordering wordt ingeleid en op het ogenblik waarop de zaak wordt behandeld. Ter zitting wordt meegedeeld dat verzoeker kort voor zijn overdracht aan Griekenland aan de dominus litis heeft gevraagd om de procedure verder te zetten maar er wordt in casu niet aangetoond dat zij nog steeds effectief instructies heeft van haar cliënt om in rechte op te treden. Verzoeker getuigt niet van het rechtens vereiste actueel belang wanneer hij niet aantoont dat hij na repatriëring nog instructies overmaakt aan zijn advocaat om hem te vertegenwoordigen ter terechtzitting en om zijn belangen te behartigen en te verdedigen (RvS 14 maart 2005, nr. 141 950, RvS 4 januari 2005, nr. 138 921, RvS 6 december 2004, nr. 138 066). Desbetreffend werd geen stuk neergelegd waaruit blijkt dat de verzoeker volhardt in het door hem ingeleide beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Alleen een partij kan beslissen of zij volhardt in haar beroep en niet de lasthebber.

Uit geen enkel element van het rechtsplegingsdossier blijkt dat er nog enig contact was tussen de advocaat en haar cliënt vóór de zitting van 9 november 2009. Ter zitting wordt evenmin een document in die zin voorgelegd. Deze vaststaande gegevens gekoppeld aan de niet betwiste omstandigheid dat verzoeker op 14 september 2009 werd overgedragen aan Griekenland, leiden de Raad ertoe ambtshalve te besluiten dat verzoeker in casu niet meer doet blijken van het rechtens vereiste actueel belang bij het door hem ingediende beroep, zodat dit onontvankelijk is.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET